

Vergaderjaar 1987-1988

19 996

Wijziging van de Advocatenwet (Beroepsopleiding advocaten)

Nr. 8

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

Ontvangen 8 juni 1988

Gaarne beantwoord ik het eindverslag van de vaste Commissie voor Justitie als volgt.

Met voldoening heb ik geconstateerd dat de leden van de C.D.A.-fractie het met mij eens waren, dat de ontwikkeling met betrekking tot de samenwerking tussen de Nederlandse orde van advocaten en de juridische faculteiten verheugend genoemd kunnen worden. Ik ben in de memorie van antwoord inderdaad uitgebreid op die samenwerking ingegaan. Deze leden vroegen in hoeverre met betrekking tot het uitgangspunt van dit wetsvoorstel, dat de organisatie van de beroepsopleiding primair een zaak is van de Nederlandse orde van advocaten, een rol heeft gespeeld dat de juridische faculteiten wellicht nog onvoldoende op wetenschappelijk niveau een praktijkgerichte inbreng in de beroepsopleiding hebben.

De noodzaak van een beroepsopleiding werd door de balie zelf al geruime tijd onderkend. In 1973 werd reeds geconstateerd dat de universitaire juridische opleiding onvoldoende voorbereidde op de praktische kennis en vaardigheden waarover een advocaat moet beschikken. Tot het tijdstip waarop dit wetsvoorstel werd overwogen, zo moest worden geconstateerd, was er geen sprake van verzorging door de universiteiten van een aanvullende opleiding. Ook nu, alweer enige jaren later, geldt deze constatering nog steeds. Bij de opzet van het wetsvoorstel kon dan ook, dit in antwoord op de vraag van deze leden, geen ander uitgangspunt worden gekozen dan een verzorging van een eigen beroepsopleiding door de balie zelf.

Inmiddels is er een nauwe betrokkenheid van enkele juridische faculteiten bij de door de Orde opgezette beroepsopleiding ontstaan. Met de aan het woord zijnde leden kan ik mij voorstellen dat deze omstandigheid, indien deze betrokkenheid bestendig blijkt te zijn, van invloed zal zijn op de inrichting van de beroepsopleiding bij de juridische faculteiten. Hierbij teken ik wel aan, zoals ik eerder deed in de memorie van antwoord, dat de organisatie van de inrichting van zodanige opleiding, voor wat de universiteiten betreft, alleen kan plaatsvinden binnen het kader, aangegeven in de «Notitie planvorming postdoctorale opleidingsactiviteiten» van de Minister van Onderwijs en Wetenschappen. De

mening van deze leden dat in het bijzonder een goede aansluiting tussen de «eerste fase» aan de universiteit en de beroepsopleiding aanwezig zal dienen te zijn, kan ik delen.

Bij de veronderstelling van de leden van de C.D.A.-fractie dat de thans lopende samenwerkingsverbanden nog verder kunnen uitgroeien indien het wetenschappelijk onderwijs ook formeel meer betrokken wordt bij de onderhavige beroepsopleiding, zou ik het volgende willen opmerken. Indien de huidige samenwerking tussen de Nederlandse orde van advocaten en de juridische faculteiten bevredigend verloopt en bestendig blijkt te zijn, dan eerst zou vastlegging in de wet van de betrokkenheid van de universiteiten bij de onderhavige beroepsopleiding kunnen worden overwogen. Vooralsnog acht ik de bedoelde wettelijke verandering voorbarig.

De vraag van de aan het woord zijnde leden in hoeverre de (huidige) Wet op het wetenschappelijk onderwijs een belemmering vormt voor de inschakeling van de universiteiten bij de beroepsopleiding voor advocaten beantwoord ik, onder verwijzing naar hetgeen ik daaromtrent eerder in de memorie van antwoord (blz. 3) heb uiteengezet, ontkennend. In geval van samenwerkingsverbanden tussen de universiteiten en de Nederlandse orde van advocaten worden, dit in antwoord op de vraag van deze leden, in beginsel door de Orde dezelfde faciliteiten verzocht. Wat betreft de laatste vraag van de leden van de C.D.A.-fractie kan ik mededelen dat in geen enkel geval de besprekingen tot samenwerking zijn vastgelopen. Het tweede deel van hun vraag hierover kan dan ook buiten beschouwing blijven.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes